

ВѢСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНС

Излиза понеделникъ, сръда

ОДЕНЪ СЪВѢТЪ

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.
За странство . . . — 14 л.
Единъ брой 10 ст.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Ма IV стр. 16 ст. на л. см
Адресъ:
Дирекция на в. „Добруджа“
градъ Бабаагъ.
Ръкоп. не се връщатъ назадъ

Статуквото. — Добруджанци за свободата на Добруджа. — Америка. — война само на Австро-Унгария. —
Англичанитѣ въ Русия. — Болшевикитѣ анулиратъ всички заем. — Революция въ Португалия. —
Положението въ Русия. — Военни новини. — Хроника. — Отзиви и пр.

Г. Тодоровъ.

Статуквото.

Беше време, когато дори всѣка дума и помыслъ за нарушение на статуквото въ Европа, се сѣмташе и прѣсѣдваше като прѣстѣпление. Екзекутивната властъ бѣше концерта на великитѣ европейски сили. Той бѣше надъ установеното положение съ ревността на прѣдметъ педантъ. Най-малката акция, която цѣлеше прѣко или косвено да наруши стария редъ въ европейското междудържавно общество се слѣдѣше съ живъ интересъ отъ концерта. И най-благоприятнитѣ прѣдприятия, дори тия на потиснатитѣ и малки националности, и тѣ имаха състрадания само на уста.

Статуквото е ненарушимо. Така пѣше концерта. Той бѣше силата. Всички малки народи по неволѣ носѣха тоя тежъкъ международенъ режимъ. Статуквото въ тия блаженни врѣмена се сѣмташе, едвали не, за богоустановенъ редъ. Непогрѣшимостта на папата бѣше оставила мѣстото на непогрѣшимото статукво. Въ реда на конарнитѣ неприкосновености, на първо мѣсто стоеше статуквото. Горко му, който се опитваше да наруши реда. Той се обявяваше за еретикъ и врагъ на Европа — разбира се, на силитѣ на Европа, защото само тѣхно начало бѣше непогрѣдимостта на стария установенъ редъ, на статуквото.

Това бѣше религиозната мистика на велико-европейцитѣ, въ които тѣ сами не вѣрваха, но фарисейски се тупаха по гърдитѣ и изповѣдваха „едното статукво“, защото така трѣбваше да бѣде отъ тѣхно гледище; малкитѣ не биваха несвоеврѣменно да запалитъ свѣта съ искритѣ на педоволстата си. Статуквото — старото положение на нѣщата, — какво въ сжщностъ бѣше то? Не друго, освѣтъ „реда“ установенъ въ Европа съ редица договори и конференции. Между тѣхъ Верлинския договоръ съ помощта на още много „свещени“ договори и договорчета установиха по слѣдния образъ на Европа, която бѣше прочутото статукво. Въ границитѣ на Европа съставя на статуквото бѣше: разпокъсана България, робство и тирания надъ Македония и Добруджа; Критъ въ Гърция; Босна-Херцеговина и Чехия въ Австрия; Елзасъ — Лотарингия въ Германия; Гибралтаръ въ Англия; Финландия, Полша и Весарабия въ Русия и пр. пр. Колко много барутъ бѣше натрупанъ на континента, какви планини отъ неправди бѣха издигнати между европейскитѣ народи и пакъ тоя образецъ отъ безправие и тирания съставляваше узаконеното статукво! Защо така, нима това не се виждаше отъ Европа, нима не се чувствуваше неправдата отъ нейнитѣ народи? Тѣко тѣ! Европа виждаше гналото въ себе си, народитѣ ѝ нѣмаха мира отъ подземнитѣ бучения, но всички боязливо млечеа и не реагираха, защото прѣдусѣщаха сѣдобоснитѣ стѣнни отъ вулкана, който се мѣчеше да нахвърли мѣстото си, за да изригне. Всѣки се свѣзаше прѣдъ стѣняната на съвѣда си, идящи отъ брѣгето на статуквото и принуденъ пѣше пѣсенъта на концерта: „Статуквото е ненарушимо“. Европа приличаше на единъ безнадежденъ болникъ. Царовитѣ се даваха за отсрочване на призата. И само, толкова: поддържаше се статуквото.

Дипломатията на силитѣ създаде статуквото. То бѣше пейния най-голямъ грѣхъ. Тя виждаше установенитѣ неправди и като знаеше крайния резултатъ

на своето дѣло, пакъ тя издигна и маломъ гласъ: „Старото положение е непромѣнимо“, единъ лѣвъ за врѣменното набѣжане на общата криза въ Европа. Силитѣ се готвѣха сами да разбиятъ своя кумиръ — статуквото. Всички, обаче, чакаха завършването на прѣвоторжената и съобразно интереситѣ си и опрѣдѣлени частъ. Затова, при всѣки малко-много критиченъ моментъ дипломатията разкарваше отъ едно мѣсто на друго държавнитѣ глави на сръщи. И всѣкѣдъ по лажичка на болника се даваше, — защото само отсрочката на врѣзата бѣше потребна, а не немедленото и радикално цѣрене. Прѣвоторженето ва най-тежката гемѣ — Русия, се превърнаше въ 1916 г. Въ 1912 година почнаха европейскитѣ размирици, въ борба сръму най-злѣ установеното положение, — сръму, статуквото на Балканитѣ. Това бѣше началото на общоевропейския конфликтъ. Задния на Полуострова: Сигналитѣ бѣше даденъ сръму статуквото. До часа обаче, на общата борба имаше още време. На Балкана, сѣдѣ 2 войни; останала пакъ старото положение на робство и безправие; само имената на потиснатитѣ се развѣнчаха. Дѣйде общия конфликтъ. Олѣда не остана отъ старото положение. Сипуритѣ на статуквото сѣ заличиха. Най-силно това личи на Балканитѣ. Много вѣрѣе се продължа. Тѣ сѣ даръ на дѣлото на дипломатията, на установеното статукво прѣдъ 1912 г. Прѣситени сѣ всички отъ вѣрѣи и сълѣи.

Първитѣ лѣтовичени за мирната пролѣтъ прѣдѣлѣватъ отъ Истокъ. Миритѣ е на вратата ни. Нима народитѣ отъ него слѣдъ прѣживѣното пакъ ще получатъ статуквото? Нима статуквото сѣ най-големитѣ неправди и алки на Балканитѣ пакъ ще остане да ни тормози и държи на кракъ съ ржѣ на ножа? Виновинитѣ, боевинни виновникъ на голѣмата война е статуквото. То е най-големия грѣшникъ и злъ духъ за европейското човѣчество. Олѣдъ толкова жертви, нека заживѣмъ съ новъ редъ въ Европа, основанъ на лозунга: „всѣки съ своето, съ зачитане на пародноститѣ“. Апплѣи на статуквото! Народитѣ не искатъ размирицитѣ между себе си!

Позрѣянето на Добруджа и Македония къмъ статуквото е абсолютно невъзможно. За тѣхъ старото положение безвъзвратно умиръ. Новъ редъ на свобода и развитио имъ приготви и отреди българския войникъ. Нѣма статукво!

Военни новини.

Македонски фронтъ. Въ долината на горна Шкумба прогонихме едно неприятелско разузнавателно отдѣление. Западнѣ отъ Битоля и по високитѣ позиции въ завой на Черпа, отъ врѣме на врѣме, артилерийската стрѣла ставаше по-оживена. По источния брѣгъ на Вардара нѣколко кратки огнени угагани. Сѣвернѣ отъ Тахяското езеро разпрѣскахме съ огънь едно неприятелско сѣсенѣ пѣхотно и конно отдѣление. Оживена аеропланна дѣйностъ надъ Битолско поле и въ долината на р. Струма.

Добруджански фронтъ. Спокойно.

Знаменъ воененъ театръ. Въ нѣкои участѣи на фландръ сѣмъ фронтъ южно отъ р. Скарпъ, както и между цюзренското езеро и Баньѣ артилерийската дѣйностъ послѣ обѣдъ бѣде оживена. По останалитѣ части на западния фронтъ слаба дѣйностъ.

Италиански фронтъ. По възвишенитѣ при Авиано и Монте Томба сѣмѣ и на Монтедо имаше отъ врѣме на врѣме усиленъ артилерийска дѣйностъ.

Въ Венецианската областъ тузъ тамъ артилерийски огънь.

ОТЗИВИ

Мѣстниятъ Народенъ Добруджански Комитетъ въ с. Хамандий, Коджалашка околия, отправя слѣдния

Апелъ

Къмъ българскитѣ народни прѣдставители, посланици, публицисти и журналисти.

Господа,

Прѣживѣваме дни, прѣзъ които се рѣшаватъ едбинитѣ на наредитѣ. Ние, сѣвернитѣ добруджанци, прѣживѣваме великата трагедия на живота, самоопрѣдѣленето на народитѣ, прѣживѣваме дни изжителни, зашто има скрупуленъ народъ съ безсрамна циганска психология, какѣто е ромѣскѣ, който има безсрамство да отрича паметто съществувание като българъ въ Добруджа, страната кадето на прѣзъ нѣтъ се чу българската родна пѣсенъ, кадето сѣ истинѣи вѣрѣе обогриха тучни степи и кадето никой сѣ никакви закони и насилия не смега да снаме българския свободенъ полетъ къмъ свободата, зашто отъ великия българинъ-добруджанецъ — Бараджата!

Елате, Господа, въ нашата родна земя! Елате ни вижте!

Елате вижте, че въ сърцето на Добруджа живѣятъ блѣгари, които дѣтѣ робски епохи прѣживаха, но сѣ свои свободенъ духъ разпозна родъ и сѣмѣи и сега високо заявяватъ, че Добруджа, никѣга не може да бѣде чужда, че тѣ е българска и не може да бѣде робъ.

Елате и вижте края роденъ, елате между насъ отчужденитѣ дѣлечни, но нѣмаги чисти блѣгари, елате и зачете на цѣлия свѣтъ, че тузъ отъ катинитѣ брѣгове на пѣнѣжѣи Дунавъ, до брѣговетѣ на бурното Черно торе и до дѣветенитѣ Дѣли ормански гори, блѣгари само живѣятъ, които робски верѣи не искатъ и заливѣватъ, че сѣ готови сѣ оружѣе да запазѣтъ свободата си, за която синоветѣ ни сѣ потоци вѣрѣе оросѣа безкрайнитѣ степи.

И тузъ, кога дойдете между насъ, само тогава вие ще почувствувате, че се намирате въ родна земя и ще чуете нашитѣ болки и ще ги чуете отъ хладитѣ нѣмчени дѣца, жени и малѣе, ще ги чуете тѣи, както може да ги разпозна българското нѣмчено сърцѣи!

Елате, господа, между насъ! Вие сте всѣкога наши желани гости. Вие ще бѣдете като у дома си, защото нѣщо не сме загубили отъ българщината: сѣ прѣзъ дългото тежко робство.

Елате ни вижте! И подкрѣпете съ жаръ нашата света кауза, която е и идеала на цѣлия български народъ. И нека тогава мошѣ се издигне. Вашия гласъ сѣ нѣмѣи единичко и послѣдно желание:

Искаме родно българско управление въ цѣла Добруджа! Искаме незабалното присѣдинѣние на цѣла Добруджа къмъ общата майка — България.

Елате, господа, елате ни вижте!

Прѣседателъ Г. Атанасовъ.

Секретаръ касиръ: Ст. Райковъ.

В. Р. Като даваме гласностъ на горния апелъ и ние отъ своя страна кажемъ г. г. народнитѣ прѣдставители да писѣятъ Добруджа и се убѣдятъ за лишенъ нѣтъ, че въ нея живѣятъ блѣгари, които до сега сѣ пѣнѣили подъ робство, по не сѣ прѣставили на за моментъ да мислятъ за своето освобождение и присѣдинѣние къмъ майка България, кадето прѣсѣдѣани отъ ромѣитѣ, тѣхния езикъ сѣ тѣи изрѣченъ, че мнозина въ България не горѣятъ тѣи правилно български, както говорятъ въ Добруджа.

Получихме слѣдното писмо отъ с. Капѣи, въ което се описѣа тържествѣта по случай празникѣ на побѣдитѣ.

Тѣи сърдѣцѣи на всѣки искренъ блѣгаринъ при спомена за тѣи тържественото отпразднуване „празникѣ на побѣдитѣ“ въ с. Капѣи, кадето бѣхъ случаенъ артефѣ. Олѣдъ тържественъ штуртъи — молѣнѣи и панахеда за успешенѣо дѣлѣи на славно-патриотичитѣ блѣгарски герои — усѣи се шумѣа манифестации. Мало и драго бѣ човѣку да гледа празнично обѣченитѣ

Ч-ве: Т. Пеневъ, Г. В. Симеоновъ и Г. П. Митуловъ.

София.

Министъръ Председателя,
които Председателю Камарата.

Съ туйто отъ вѣднени сѣрдце доверливише
заявления въ народното събрание на 31 X. и съ при-
звѣрбие констатираме, че имало дипломатически споре-
ве за отгласването на вѣдната Добруджа отъ България.
Заявяваме прѣдъ вѣднѣ свѣтъ, Господниъ Министре,
че желаемъ присъединението на вѣдн Добруджа къмъ
майка България и че никога нѣма да позволимъ да
стѣмъ чужди кракъ върху вѣднѣ български гробове.

За населението на с. Тостахъ, Боджелашко,
(подп.) Черковно учил. Настоятели: Н. Митовъ,
Ивановъ, Райчевъ, Д. Митовъ, Михайловъ.

София.

Министру Председателя.

Комии: Председателю Камарата, Геметъ,
Малиновъ, Даневъ, Н. Цановъ, Драгичевъ,
Апостоловъ, А. Сажковъ, Влагосъ и Ди-
рекцията на печата.

Слѣдъ 40 годишно варварско ромънско робство,
освобождени отъ родни брата, венаравали се още въ свобода
да уважаме, че имало споръ за сѣверна Добруджа.
Заявяваме, родниятъ ни вѣтъ не може да стане раздѣлна
монета за чужди интереси.

Настояваме още сега да се присъедини вѣдн До-
бруджа къмъ България и да се въведе българско
управление въ нея.

Заявяваме, че съ оръжия въ ръка ще защити-
ме свободата си. Нѣма да допустимъ ромънското вла-
дичество въ Добруджа.

Всѣмъ българинъ, противенъ на нашето искание,
сѣмѣне за прѣдатель, а всѣмъ чужденецъ, дѣйстви-
ващъ противъ българскитъ права и интереси въ До-
бруджа — за нашия врагъ.

Канниъ народниятъ прѣдставителъ да посѣтитъ
Добруджа и се убѣдятъ, че тя е населена по-вече съ
българи, откогато съ ромъни, случайни гости на ро-
дината ни.

Народенъ комитетъ на с. Долонъ Ирмичиъ,
Прѣдседателъ: (подп.) Димитръ Христовъ.

София.

Министъръ Председателя.

Комии: Председателя на Народното Събрание
Дирекцията на печата.

Редакцията в. „Добруджа“, Бабадагъ.

Господниъ министре,

Добричското гражданство, което вече 14 мѣсеца
живѣе подъ животворящитъ лъчи на слъзната свобода
не може ни за минута да се успокои отъ похиращия
фактъ, че въ сѣрдцето на Добруджа има една властъ,
жосто съ съществуванието си тамъ, не позволява на жи-
вущитъ въ вѣдн Добруджа население да почувствуватъ
своето обединение и радостта на освобождението е по-
мрачна и засѣчена.

Ако надвѣлитъ по добруджанскитъ полета сѣмъ
български синове биха могли да станатъ изъ гробовѣтъ
си, първи тѣ вѣдн да бѣдѣтъ въ нашитъ редове, първи
тѣ вѣдн да протестирайтъ, че тѣхната дѣмѣтъ се скверня,
когато адеата, за която загинаха, още не е напълно
завършена.

Господниъ министре,

Направете всичко, по отстраненето тѣмъ несправда,
като незабавно се въведе обсолютно българско управле-
ние въ вѣдн Добруджа и се обяви неиното присъеди-
няване ко устаево на Дунава къмъ общото отечество
България.

Прѣдседателъ на Добричкия Добруджански
Народенъ съвѣтъ: Свещеникъ — амдрамовъ.

София.

Министъръ Председателя,

Жителитъ на село Жеслово, кузгунска околия, съ
май голѣмо оръжие узнаватъ, отъ Васъ, Гизъ Ми-
нистрѣ, отъ вѣднѣната Ви на 31 октомври, че имало
дипломатичеки споръ за окончателното присъеди-
няване къмъ сѣмънската ни майка. Ако бѣде позволено
бесилиния и озлобенъ неприятелъ на ново да газми ро-
дината и свѣта земѣ, люлка на първото българско
царство, въ които десѣти хиляди синове сложиха кости
ти си за дѣмѣната ни свобода, то и ние съ вѣднѣта
ще запомнѣ добруджанскитъ полета, по на дѣсно отъ
Дунава нѣма мѣсто за влашката олигархия.

Прѣдседателъ на мѣстния комитетъ: Г. С. Ивановъ.
Кметъ: Т. Тоноревъ.

Прѣдседателъ на черковно училищното настоятелство:
Димитревъ.

София Министру Председателя.

Повече отъ една година ние българинъ добру-
джанци живѣмъ съ сладката мисль, че за вѣднѣ
сѣмъ се отърсили отъ игото на ромънѣтъ, обаче дѣнѣтъ
31 октомври ни дълбоко огорчи. Той съ изумителна
бързина събуди у насъ спомена отъ варварското управ-
ление на ромънѣтъ. Нима ще се позволи, Г. не Прѣдсе-
дателю, на хунитъ вѣдн Дунава отново да типчатъ и
сквернятъ люлката на нашето мило отечество? Нима
450 г. робство още не изкуни грѣшникъ на миналото?
Нима вѣдната Добруджа ще бѣде наново изкупителна
жертва за възстановяване на единъ безумецъ и негра-
нитъ миръ на Балканитъ? Не, това трѣбва да бѣде!
Добруджански въпросъ е много асенъ, той не търпи

никакви спорове и ние високо протестираме противъ
всички ония, които оспорватъ присъединението на До-
бруджа къмъ майка България, като желаемъ по ско-
ромнѣмъ анексирание.

За населението въ с. Канлий и кметъ: Т. Николовъ

Изъ чужбина.

(Н. Т. А. и радиотелеграфа).

Америка обявява война само на Австро-
Унгария. Амстердамъ. Агенцията Райтеръ се на-
учава отъ Вашингтонъ. Комисията за вѣнниятъ рабо-
ти внесе въ камарата на прѣдставителитъ една ре-
волюция, съ която се обявява война на Австро-Унга-
рия. Внесенъ е и докладъ на комисията. Докладчикътъ
заяви, че прѣдседателя Уилсонъ не поиска по-вече
отъ конгреса да се обяви война на Турция и Бѣл-
гария, ако това бѣде напѣрено за нужно, обаче за
сега Уилсонъ сѣмѣтъ, че една подобна акция би била
неразумна. Въ доклада се изтъква помощта, която
Австро-Унгария е даю на Германия, особено въ
подводната война и се казва, сѣмънниятъ отидоха
на помощъ на Италия. Съединенитъ щати изпращаха
паракоси, пари, провѣнии. Тѣ ще пратятъ вѣротно
и войска, които ще сѣмѣнатъ австро-унгарскитъ
войска и ще водатъ бой съ тѣхъ. Обявяването на
войната отъ Съединенитъ щати на Австро-Унгария
ще въдѣне новъ куражъ на заблудения отъ астор-
ната германска пропаганда италиански народъ и ще
завърши въ военно отношение дѣлото на сѣмънниятъ.

Болшевикитъ завзели кметството въ Пет-
роградъ. Амстердамъ. Райтеръ се научава отъ Пет-
роградъ. Въоръжени болшевики завзеха кметството
и изгониха отъ тамъ всеруската комисия за изборитъ
за учредителното събрание.

Англия и Русия. Бернъ. „Дейли Нейлзъ“
се научава отъ Петроградъ съ дата 2 декември: Тѣмъ
като отговора на английското правителство по изка-
нето на Троцки да се освободятъ интерниранитъ въ
Англия руски социалисти още не е полученъ, Троцки
заповѣда да не се пуска никой английски поданикъ
да отпатува отъ Русия прѣди да се разрѣши задо-
волително този споръ.

Англичанитъ въ Русия. Лондонъ. Райтеръ
се научава отъ Петроградъ съ дата 6 декември.
Английското посолство издава на англичанитъ удо-
стоверения за английско поданство, които удосто-
верения ще бѣдѣтъ зашѣпени по вратитъ на домоветъ
ни.

Болшевикитъ анулирайтъ всички заеми.
Лондонъ. Съобщение на Райтеръ „Дейли телеграфъ“
се научава отъ Петроградъ съ дата 6 декември: Съ
единитъ обяроуданъ днесъ декретъ се анулирайтъ вси-
ки сѣмънни въ странство заеми и се прѣустановя-
ватъ плащанията сѣмънни въ всички заеми.

Варшава. Съставенна отъ Бухаревски полски
кабинетъ бѣде утвърденъ отъ ре-ентския съвѣтъ.

Съгласиението и Украйна. Бернъ. Украй-
нското бюро на печата се научава отъ Киевъ, че
дипломатитъ на съгласиението сѣмънни да призна-
йтъ украинската република, състоища се отъ всички
национални територии, ако Украйна се задѣжи да
продължава войната на страната на сѣмънниятъ. На
това прѣдложение украинскитъ парламентъ е отго-
ворилъ: Украйна желае да съблюдава строгъ неутра-
литетъ и да подържа приятелство съ вѣднѣ воюва-
щи страни.

Желѣзничарскиятъ сѣмънни и управлението въ Русия
Болшевикитъ и изборитъ.

Петроградъ. Петроградска телеграфна агенция.
Споредъ в. „Правда“ желѣзничарскиятъ сѣмънни, по
прѣдложение на сѣмѣтъ, поетъ управлението на ми-
нистерството на желѣзницитъ 5 полкове отъ гвар-
дията заминали доброволно на работа. Изборитъ за
учредителното народно събрание сѣмънни въ Кро-
нштадтъ на болшевикитъ — 4/5, — отъ гласовѣтъ; въ
Москва болшевикитъ получили 327, 952, — гласа,
Кадетитъ 243,000-гласа, социалиститъ революцио-
нерни 48,000-гласа и демократическия блокъ 44,000
гласа. Болшевикитъ получаватъ 5 мѣста, кадетитъ 4,
и социалиститъ-революционери 1.

Поведението на Франция за се паративни миръ.
Петроградъ. Петроградска телеграфна агенция „Дѣ-
ло народа“ се научава отъ французкото посолство
въ Петроградъ слѣдното: поведението на Франция

по въпроса за прѣговоритъ за прихвирне е непрѣж-
мено. Франция не говори досѣмъ въпроса за миръ
само на учредителното събрание, единствения изразъ
на волята на руския народъ. Франция не мисли да
сѣмънни отношенията си съ Русия въ случай на сѣмънни
ративенъ миръ.

Революция въ Португалия.

Лондонъ. Въ Лисабонъ е избухнала революция.
Подробности липсватъ. Сѣмънни и въ Оporto на 5 де-
кември станали смутове. Населението разграбило хлѣ-
барницитъ. Имало 2 души убити и 60 души били
прѣнесени въ болницата, а 78: души били арест, на-
ни. Тѣмѣната акламирали войницитъ, които не се на-
мѣмили при потушаването на смутовѣтъ.

Лондонъ. Съобщения на агенцията Райтеръ. Ре-
волюцията въ Оporto се свършила успѣшно за рево-
люционеритъ. Съставило се вѣрвѣнно правителство, въ
кото влизалъ сѣмънни и бившиятъ португалски пълно-
мощенъ министъръ въ Берлинъ г. Сидоньо Насесъ. Въ
Лисабонъ и въ Оporto владѣло спокойствие.

Лисабонъ. Движението на военитъ революцио-
нери сѣмънни демократитъ бѣмъ побѣдоносно. Войскитъ
на правителството капитулираха слѣдъ 48 часовъ бо въ
Прѣдседателъ на Португалската република по-че
оставката на кабинета Коста. Революционеритъ
близуваха манифестъ, споредъ който тѣмъ не про-
дѣжаватъ да дѣмѣствуватъ съ антантата. Всички между-
народни договори на Португалия ще бѣдѣтъ запазени.

Поименъ американски торпедоразрушителъ.

Вашингтонъ. Съобщения на агенцията Райтеръ.
Американскитъ торпедоразрушителъ „Джасонъ Джонсъ“
бѣде торпидиранъ въ четвъртъкъ въ военната зона.
Голѣма частъ отъ екипажа му се удави.

Квадъръ прѣмѣжова сношенията си съ Германия.

Гякуль. Съобщение на агенцията Райтеръ.
Съобщаватъ официално, че републиката Еквадоръ
прѣмѣжвала дипломатическитъ си отношения съ Гер-
мания.

Положението въ Русия.

Петербургъ. Петербургската телеграфна аген-
ция заявява, че не сѣмънни анулирани чѣмънни декретъ отъ
страна на правителството чуждестранитъ заеми. Въ-
проса се отнасятъ само до единъ членъ отъ болше-
вическия вѣстникъ „Правда“. Споредъ вѣстникъ „Дѣ-
ло Народа“ французкото правителство прѣдвѣмѣва
да не сѣмънни дипломатическитъ връзки съ Русия въ
случай, че послѣдната сѣмънни сепаративенъ миръ съ
Германия. Нужно би било, така заявяватъ францу-
зкитъ пълномощни министри, да се направятъ храни-
телни припаси прѣзъ Русия за Ромѣния.

Троцки направилъ заявление прѣдъ голѣ
събрание относително досѣмѣната дѣмѣност на на-
родното правителство. Той мисли, че най-големѣната
проблема за страната е мира. Керенски е говорилъ
съ Антантата като слуга съ господаря си, но сега
ще бѣде доказано на антантата, че тя трѣбва да се
сношава съ руското народно правителство съ ра-
вностъ. Троцки завършилъ рѣчта си като казалъ,
че ние нѣма да сѣмънни дипломатически миръ, а
единъ народенъ миръ. Споредъ петроградския вѣст-
никъ Калединъ е господарь на Новочеркасскъ. Всички
останали мѣста отъ Донската областъ сѣмънни въ
дѣмѣтъ на работницитъ, войницитъ и украинскитъ сѣмънни.
Вѣрва се че Калединъ прѣготовлява военно
положение. Правителството прѣбѣмѣва до най-силно
тактически контра-мѣрни.

Лондонъ. Райтеръ в. „Дейли телеграфъ“ съ-
общава съ дата 6. XII: Днесъ бѣде публикуванъ де-
кретъ, който опрѣдѣля общо анулиране на всички
чуждестранни заеми. Прѣкратава се изплащане лих-
витъ на тѣмъ заеми. Райтеръ съобщава отъ Петер-
бургъ, публикуваното в. „Правда“, каже нѣколко от-
дѣления отъ червената гвардия и матроситъ сѣмънни
изпратени за Тоболскъ да пазятъ бившия цѣръ. Въоръ-
жени матроси затвориха 40 чиновници отъ дѣр-
жавната банка, които не сѣмънни искали да работятъ, ко-
ето станало по заповѣдта на болшевикитъ. Въоръ-
женитъ матроси отъ червената гвардия навѣмѣвоха въ
Петроградското общинско управление, дѣмъ тѣмъ
имало заседание, искаха опраздането на зданието.
Членовѣтъ на градския сѣмѣтъ се раздѣмѣха, но по
вѣсно тѣмъ пакъ се прибраха.

Добруджанци, пазете се отъ прѣдатели и
шпиони. Пазете се отъ ония, които услужватъ на
враговетъ на нашия вѣрвѣнъ четворенъ сѣмънни.

Скръбна вѣсть

Съ дълбока горѣх и разбито отъ скръбъ сърце известнаме на роднини и познати за сканата загуба на малка ни сляругъ, баща, братъ, зетъ и свако:

Петъръ Хр. Карабаджакъ

Се е починала въ градъ Браило, отвлеченъ и не подаренъ отъ своите близки.

Прости за това мила ни мамо и татко.

Поклонъ на твоите тѣлца останемъ.

Отъ опечаленитъ: сляруга Руса, синъ Петъръ, братъ Василь, сестра Нанка, тѣща и тѣтъ Петрана и Петъръ Семерджиевъ, Марийка Семерджиева, семейство Вристо и Мара Семерджиеви, шура Гено, Крумъ, Павелъ Семерджиевъ, семейство Петкъ Н. Гуруджовъ, В. Табакови и Хр. Златевъ.

Панагида се отслужи на 25 м. м. въ църквата „Св. Св. Кирилъ и Методий“ гр. Вистенджа.

скръбна вѣсть.

Съ сълзено сърце и непоносима тѣжа известнаме на роднини, приятели и познати, че много обичани ни синъ и внука

Николай Н. Синджирлиевъ

9 годишенъ, отъ гр. Тулча

на 8 т. г. следъ тридневно боледуване прѣдаде Богу Духъ, като ни остави въ дълбока печалъ.

Опечалени: майка Марма; баща Иванъ, сестра Стеля; баба Елена и Синджирлиева; Илия, Йорданка, чичо Йорданъ; вуйчо Пано.

Семейство: Е. Йорданови, Р. Йорданови, И. Коланови, Т. Драганови, Р. Градинарови, Т. Градинарови, Бочевъ.

За отвлеченитъ добруджанци.

София.

Пълномощния министъръ на Германия,
Пълномощния министъръ на Австро-Унгария,
Пълномощния министъръ на Турция,
копие Дирекцията на Печата.

Милиятъ най-почтително, Ваше Прѣвѣходителство, да настоявате прѣдъ уязвимото Ви правителство при евентуални прѣговори за примире съ Ромъния, като условие sine qua non да искате незабавното освобождение и връщане по домоветъ имъ всички добруджанци, отвлечени прѣдъ една година отъ ромънскитъ власти, като заложници и граждански пленници. Съ това ще стоплите сръдцата на хиляди български жени и дѣца, които още не знаятъ съдбата на близкитъ си.

Карагасуфски Мѣстентъ Добруджански Комитетъ:
Прѣдседателъ: (п.) Петевъ, секретаръ: (п.) Н. Панаѣтовъ. Членове: Драгич Михайлевъ, Василевъ, Поповъ.

София

Министъръ Прѣдседателя,
Копие: Дирекцията печата.

Най-настойтелно Ви молимъ, Г-не Министре, енергично да настоявате при евентуални прѣговори за примире съ Ромъния, като условие sine qua non незабавното освобождение и връщане по домоветъ имъ всички добруджанци отвлечени прѣдъ една година отъ Ромънскитъ власти като заложници и граждански пленници.

Съ това ще стоплите сръдцата на хиляди български жени и дѣца, които още не знаятъ съдбата на близкитъ си.

Карагасуфски Мѣстентъ Добруджански Комитетъ,
Прѣдседателъ: Петевъ, секретаръ: Н. Панаѣтовъ, членове: Драгич Михайлевъ, Василевъ, Поповъ.

София.

Министру Прѣдседателя,
копие пълномощнитъ министри на Германия, Австро-Унгария и Турция, Дирекцията на печата.

Днесъ, когато Ромъния прѣговори за примире, отъ името на 1500 жители — чисти българи на с. Бейдаутъ, Добруджа, молиме Ви да ходатайствувате за незабавното освобождение на откараното добруджанско население. Само отъ селото ни има 21 откарани пай-добритъ, най-честнитъ, най-трудолюбивитъ и най-умнитъ българи. Вишъ справедливостъ е да се застави Ромъния да повърне въ родината имъ тѣхъ невинно страдащи.

Бейдаутски Народенъ Комитетъ: Георги Ковачевъ, вишъ Ил. Пенчевъ, Станчо Станчевъ, Пеню Ван Стефанъ Александровъ.

Къмъ настоятелитъ на в. Добруджа
Умоляватъ се г. г. настоятелитъ, които иматъ останали екземпляри отъ броеве 4, 5, 6, 7, 8 и 9 отъ в. Добруджа да ги изпратятъ веднага въ администрацията.

Отъ администрацията.

Троцки.

Биографически наброски.

Прѣзъ ноемврискитъ и декемврискитъ дни на 1905 г. Троцки, сегашниятъ комисаръ на вѣжмъ дѣла, подъ името Яновскъ бѣше думата на събитията на работческитъ делегати, прѣдъ когото дълго време трѣбаше царъ и министри на Русия, до като правителството се почувствува достатъчно силно да разтурн събитията. Арестуванъ Троцки биде изправенъ на съдъ, въ който той се защищава съ една блѣдната ръка прѣзъ м-цъ октомври 1906 г. Следъ то осажда въ заточение въ Обдорскъ, който се намира на 1500 км. отъ най-близката жѣл-жѣзна станция, 800 км. до най-близката телеграфна станция, изоллиранъ съвършено отъ останалитъ свѣтъ. По нѣтъ обаче той избѣгва. Авантюристичното и опасно бѣгство сръдъ зимъ (февр. 1907 г.) съ елени прѣзъ Тундритъ се отдава на енергичния Троцки. На 2 мартъ той пристига въ Петроградъ и отъ тамъ избѣгва задъ граница. Троцки ни описва това бѣгство и революцията отъ 1905 г. въ една интересна книга „Русия и революцията“.

Всѣки си спомни, какъ английското правителство го задържа въ Халифаксъ, когато той се завръщаше отъ Америка следъ руската революция и не позволяваше по наташното му пътуване прѣдъ страха, че той би могълъ да попрѣчи на политиката на антантата, което и въ дѣйствителностъ стана. Едва следъ дѣтелното застъпване на събитията на работническитъ и войнически депутати и на негова изтискъ върху вѣршенното правителство, прѣдъ есничко върху тогавашния министъръ на външнитъ дѣла Мюлюковъ, се дължи освобождението му и завръщането му въ своето отечество. Завръщай се въ Русия той застава отначало на чело на съединенитъ социалдемократи. Едва следъ Петроградскитъ влски бунтъ и бруталнитъ мѣрки на Керенскитъ противъ Ленина и неговата партия, встани той официално въ редоветъ на болшевикитъ. Следъ издаването заповѣдта отъ правителството на Керенскитъ за арестуването на Ленина и Зиновьева, той самъ се явява прѣдъ властитѣ и иска да биде арестуванъ. Правителството го арестува, но съ това му спечели маса привърженици. Още прѣдъ Корниловскитъ бунтъ, поради липса на доказателства, той биде пуснатъ на свобода подъ гаранция. Днесъ Троцки заема видно мѣсто въ правителството на народнитъ комисари, той е който ръководи цялата руска външна политика, която се характеризира съ ликвидиранието на войната чрѣзъ единъ неподлъвъ миръ въз основа обявенитъ отъ революцията принципи.

Н. К.

Хроника

Прѣдставление. Учителитъ отъ тулшкото първоначално училище и нѣколко любители войници, граждани и граждани, ще прѣдставятъ въ новия градски театъръ кѣмъ края на този мѣсецъ пиесата „Иванко“, отъ В. Друмевъ.

Нова книга. Излязо е отъ печатъ тѣзи дни ръководство по радиотелеграфа съ 70 чертежа — нѣмски прѣводъ отъ г. Кац. П. Тодоровъ.

Въ достатъчно обикна форма и на лѣтъ езикъ (условно много важно при прѣвода на книги съ специално техническо съдържание) се разглеждатъ основно принципитъ на безжичния телеграфъ. При това има пълно и обстойно описание на отдѣлнитъ части и тѣхното назначение при една прѣдавателна и приемна радиотелеграфна станция.

Голѣмото усъвършенствувание на безжичния телеграфъ прѣзъ послѣднитъ години, несъмнѣната му услуга при съобщение на далечни разстояния (съ стотни и хиляди километра) прѣзъ необятнитъ морета, океани и планини; голѣмото му значение при воденето на военнитъ дѣйстви при сегашната съ голяма фронтна война, малката техническа литература у насъ и заедно съ това осажденитъ познания на интелегенцията ни по това дѣло — прави настоятелно ръководство необходимо за всѣки, който се интересува отъ напредъна на науката и съвършенството на техниката.

† Антонъ Франга. Починалъ е известниятъ столиченъ адвокатъ и бившъ министъръ Антонъ Франга прѣдъ освобождението на България Франга е живѣлъ въ гр. Тулча като чиновникъ на международната ду-

плата комисия, а следъ това, за да улесни учението дѣло въ Тулчанския сѣракъ, е отворилъ българско-инженерната. Следъ освобождението на България се прѣселилъ въ София.

Миръ на крака му!

Благодарността. Бабаджанското мусульманско училищно настоятелство благодарни на Централния Добруджански Народенъ Савѣтъ, за дѣто е съдѣствувалъ да се уреди и открия турско училище въ града.

Вечеринка въ с. Вилинскъ. Учителитъ въ с. Вилинскъ съ ученицитъ си, Н-ка на 12 сѣл. трам-спорть, интелегентнитъ войници отъ сѣлци и тѣхъ економическитъ, военни агенти и др. господа, цѣлуваха, ервено живущи на селото, въ сѣбота вечеря — 4 декември и годѣва, уредила литературно-музикално-танковална вечеринка, която бѣ тѣлр-дѣ много весела.

Добрѣ бѣха изпълнени отъ свѣсенни хора „Уча-ситъ на войната“, „Шуми Маринъ“, кополега „Селскитъ даскалъ въ изрядно разположение на духътъ“, сцената. „Въ сѣдѣтъ“, декламациитъ, хороветъ пѣсни и солата, на ученицитъ и ученицитъ, а на края красивата шмър-картина „Обединението на българския народъ“, из-пълнена отъ господа.

Сѣдѣ 11½ часа, въ красиво нареденъ танкува-ленъ салонъ, мѣстителитъ продължиха веселъ танцъ и хора до 4—5 часа сутринта, при добри уреденъ бѣфетъ, томе въ отдѣленъ салонъ, съ разни закуски и напитки.

Училищното настоятелство и учителското тѣло, окуражени отъ голѣмий успѣхъ, сѣта за свой най-при-атенъ дълъ да благодарятъ на Г-на Н-ка на 4 а Прѣ-славска дивизия, който разрѣши да се отпущне вино-за бѣфета по нормирана цѣна; на г. г. Н-ка на 12-й дивизионенъ сѣл. паркъ, Команданта на селото и Н-ка 12-й дивизионенъ санитаръ транспортъ за даденитъ имъ въ разпорѣждане войничко-дърводѣлци за постройка на сценъ; на заветнитъ команданта за указаното съ-дѣйстви при уредбата на вечеринката и подаренитъ отъ него два колети за американско наддаване, отъ които се доби сумата 180 лв.; на г. г. Тодоръ Димитровъ за подаренъ разкошенъ букетъ, отъ който се доби сумата 80 лв.; на г. г. Прѣдседателитъ на общин-ската трѣца комисия за бързата услуга при уредбата на бѣфета и др.; на вѣжмъ г. г. мѣстителитъ офицери, учители, граждани отъ околнитъ села, както и на мѣ-ститото население и гражданитъ отъ гр. Тулча, които съ присъствието си и участие въ наддаванията, весе-лата ноща и военни помощи, усилиха значително при-ходъ.

Отъ вжодъ, бѣфетъ, наддавания, весела ноща и военни помощи отъ тѣхъ вечеринка, постана приходъ 1500 лева. 1/3 отъ чистия приходъ ще се изпрати за фонда „Срѣцатъ отъ войната“, другата — ще остане за бѣднитъ ученици при нѣтното народно училище, а съ останалата ще се образува фондъ за декориране и мобилиране сцената, театралния и танкувалния са-лонъ.

7 АВСТРИЙСКИ ВОЕНЕНЪ ЗАЕМЪ

5 1/2% държавенъ заемъ
освободенъ отъ налови
но 92:50 кроне

5 1/2% държ. съкровищни бонове
освободенъ отъ налови
но 94:50 кроне

Подписникътъ получава 1/2 възнаграждение освѣтъ-това, при почитаемия държавенъ заемъ — единъ-сечно лихвено възнаграждение.

Държавниятъ заемъ ще биде изплатенъ прѣзъ годинитъ 1923 до 1957 чрѣзъ погашение.

Държавнитъ съкровищни бонове ще бждатъ изплатени нан 1 августъ 1926 год.

Подписката продължава отъ 5 ноември до 8 де-кември 1917 година.

10—10.